כמה א מיי' פ"ב מסל' שגגות הלכה ה' סמג עשין ריב: כמה ב מיי' פ"ג מסל' כלאים מקדש הלכה ו' סמג לאוין רט:

ור"ש ור"ע. דתרוי תרי קבל ג"ש ולא מיתתר חד לחולמה תליה בבית דין אם כן חולמה תליה בבית דין מנא לו: מעיני העדה נעשתה לשגגה. שהעשה לשגגה על ידי אחרים דהיינו על ידי חולמה תליה בבית דין: רבא אמר כי לכל העם בשגגה. הקבל ב"ד, דחולמה תליה בב"ד ומעשה תליי בקבל: הוה אמינא אפי' משמע מבילין פר: הוה אמינא בית דין בהדי רובא. ולא יהו מבילין פר עד שיעשה בית דין עם הצבור ולהכי לבית דין חולמה ומעיני, כתב רחמנא "והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה" שהעשה לשגגה על ידי אחרים דחולמה בלבד תליה בבית דין: לפיכך מעיני מעיני. כתיב הכא מעיני הקבל וכתיב בעבודת כוכבים והיה אם מעיני העדה: אבל חד שבט ליבטל רובא לא. והא דתנינא לא שבט אחד לרבי יהודה בהוראת ב"ד הגדול מי מייתו שאר שבטים או לא: מי אמרינן שבעה שבטים הוא דמייתו שאר שבטים בהדייהו משום דאיכא רובא אבל חד שבט דליכא רובא לא אי דלמא לא שנא: תא שמע מה הן מביאין פר אחד רבי שמעון אומר שני פרים במאי עסקינן אילימא שחטאו שבעה ר"ש תמניא בעי אלא דחטא שבט אחד, במאי אי בהוראת בית דינו, רבי שמעון לית ליה אלא לאו בהוראת בית דין הגדול, ותנא קמא מני אי נימא רבי מאיר הא רובא בעי אלא לאו רבי יהודה, (וכגון שחטא שבט אחד) אמרי הכא במאי עסקינן כגון שחטאו ששה שבטים והן רובן של קהל ורבי שמעון בן אלעזר היא דתניא ר"ש בן אלעזר אומר

ורבי שמעון ורבי מאיר דהוראה תלויה בבית דין ומעשה תלוי בקהל מנא להו? אמר אביי דאמר קרא "והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה" רבא אמר "מלכל העם בשגגה" וצריכא: דאי כתב רחמנא "והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה" הוה אמינא אפילו מיעוטא להכי כתיב "לכל העם בשגגה" ואי כתב "לכל העם בשגגה" הוה אמינא עד דעבדי בית דין בהדי רובא, להכי כתיב "והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה", הא כי כתיבי הני קראי בעבודת כוכבים הוא דכתיבי? ולפנין מעיני - מעיני: הורו ב"ד של אחד וכו': איבעיא להו שבט אחד לרבי יהודה בהוראת ב"ד הגדול מי מייתו שאר שבטים או לא: מי אמרינן שבעה שבטים הוא דמייתו שאר שבטים בהדייהו משום דאיכא רובא אבל חד שבט דליכא רובא לא אי דלמא לא שנא? תא שמע מה הן מביאין פר אחד רבי שמעון אומר שני פרים במאי עסקינן אילימא שחטאו שבעה ר"ש תמניא בעי אלא דחטא שבט אחד, במאי אי בהוראת בית דינו, רבי שמעון לית ליה, אלא לאו בהוראת בית דין הגדול, ותנא קמא מני אי נימא רבי מאיר הא רובא בעי אלא לאו רבי יהודה, (וכגון שחטא שבט אחד) אמרי הכא במאי עסקינן כגון שחטאו ששה שבטים והן רובן של קהל ורבי שמעון בן אלעזר היא דתניא ר"ש בן אלעזר אומר

תורה אור

ולפנין מעיני מעיני. דכתיב בעבודת כוכבים והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה. אבל חד שבט ליבטל רובא. דכתיב "לכל העם בשגגה" ואי כתב "לכל העם בשגגה" הוה אמינא עד דעבדי בית דין בהדי רובא. דאי כתב רחמנא "והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה" הוה אמינא אפילו מיעוטא. דאי כתב "לכל העם בשגגה" הוה אמינא עד דעבדי בית דין בהדי רובא. דאי כתב "לכל העם ב